

W NASZEJ PARAFII...

pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Radymnie

Nr 529 – 18 stycznia 2026r. – II Niedziela Zwykła

Ewangelia na niedzielę (J 1,29-34)

Jan zobaczył podchodzącego ku niemu Jezusa i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. To jest Ten, o którym powiedziałem: „Po mnie przyjdzie Mąż, który mnie przewyższył godnością, gdyż był wcześniej ode mnie”. Ja Go przedtem nie znałem, ale przyszedłem chrzcić wodą w tym celu, aby On się objawił Izraelowi». Jan dał takie świadectwo: «Ujrzałem Ducha, który zstępował z nieba jak gołębica i spoczął na Nim. Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, powiedział do mnie: „Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego na Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym”. Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym».

Rozważanie:

„Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata”. Symbolika „Baranka” była znana. To zamiast Izaaka Abraham złożył go w ofierze. To krew baranka, którą pomazano odrzwia domów, ochroniła Izraelitów w noc paschalną przed mieczem anioła. To Sługa Jahwe u Izajasza jak baranek szedł na zabicie. Tylko że to były zapowiedzi. Teraz jest rzeczywistość. To Jezus jest prawdziwym i jedynym Barankiem Bożym, który gładzi grzech świata. On jest jedynym Zbawicielem i nie ma innego. To dzieło zbawienia dotyczy całej ludzkiej natury i każdego człowieka. Święty Paweł tłumaczy to, zestawiając skutki grzechu popełnionego przez „pierwszego Adama” i skutki usprawiedliwienia wysłużonego przez „drugiego Adama” – Chrystusa: „Jeżeli bowiem przestępstwo jednego spowodowało na wszystkich śmierć, to o ileż obficie spłynęła łaska i dar Boży, łaskawie wysłużony przez jednego Człowieka, Jezusa Chrystusa”. Wniosek jest bardzo optymistyczny: jak na początku życia otrzymujemy naturę obciążoną grzechem pierworodnym, tak z chwilą chrztu jesteśmy uwolnieni z grzechu pierworodnego. „Taka jest nasza wiara, taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Chrystusie Jezusie Panu naszym” – zakrzyknijemy w czasie liturgii chrzcielnej. Ale czy to wszystko? Czy to wystarczy? I wszystko, i nie wszystko. I wystarczy, i nie wystarczy. Bo przed nami jest życie i to, jaki kształt nadamy naszemu człowieczeństwu. To zadanie i obowiązek, powołanie i godność – nadać kształt swojemu człowieczeństwu. Zbawieni, odkupieni, obmyci w krwi Baranka – piękni ludzie. To cel każdego z nas. (o. Tomasz Golonka OP)

Liturgia słowa: niedziela (18.01): Iz 49,3.5-6 Ps 40 1Kor 1,1-3 J 1,29-34;
poniedziałek (19.01): 1Sm 15,16-23 Ps 50 Mk 2,18-22; **wtorek (20.01):** 1Sm 16,1-13 Ps 89
Mk 2,23-28; **środa (21.01):** 1Sm 17,32-33.37.40-51 Ps 144 Mk 3,1-6; **czwartek (22.01):**
1Sm 18,6-9;19,1-7 Ps 56 Mk 3,7-12; **piątek (23.01):** 1Sm 24,3-21 Ps 57 Mk 3,13-19;
sobota (24.01): 2Sm 1,1-4.11-12.19.23-27 Ps 80 Mk 3,20-21.

W liturgii obchodzimy: w poniedziałek wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa, patrona Archidiecezji Przemyskiej, we wtorek - św. Fabiana, papieża i męczennika oraz św. Sebastiana, męczennika, w środę – św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy, w czwartek – św. Wincentego, diakona i męczennika oraz św. Wincentego Pallotiego, prezbitera, w sobotę wspomnienie św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła.

Jedno Ciało. Jeden Duch. Jedna nadzieja

Pod hasłem „Jedno Ciało. Jeden Duch. Jedna nadzieja” (por. Ef 4,4) będziemy przeżywać w dniach 18-25 stycznia Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 2026. Centralne obchody odbędą się 24 stycznia 2026 roku w archikatedrze poznańskiej. Podczas Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan 2025 rozważany będzie biblijny tekst zaczerpnięty z Listu św. Pawła do Efezjan 4,1-13. Modlitwy i rozważania na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan w 2026 roku zostały przygotowane przez wiernych Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego wraz z ich braćmi i siostrami z Ormiańskich Kościołów Katolickiego i Ewangelickiego w historycznej duchowej i administracyjnej siedzibie Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego, Macierzystej Stolicy Świętego Eczmiadzynu w Armenii. Miało to miejsce podczas dni błogosławieństwa myronu (świętego oleju – krzyżma) i ponownej konsekracji katedry 28-29 września 2024 roku. Uroczystości te dały mieszkańcom Armenii i członkom grupy redakcyjnej wyjątkową okazję do refleksji i świętowania wspólnej wiary chrześcijańskiej, która pozostaje żywa i owocna w ormiańskich Kościołach po dziś dzień. Materiały czerpią z wielowiekowych tradycji modlitwy i prośb zanoszonych przez naród ormiański, jak również ze starożytnych hymnów, niektórych datowanych nawet na IV wiek. Ormiańskie opracowanie jest zaproszeniem do czerpania z tego wspólnego chrześcijańskiego dziedzictwa. Teksty do osobistej lub wspólnotowej modlitwy na każdy z ośmiu dni zawierają dwa czytania z Pisma Świętego i psalm. Teksty biblijne na każdy dzień podkreślają kolejno kluczowe stwierdzenia nicejskiego wyznania wiary.

Dzień 1: Nasze powołanie

Dzień 2: Znosząc siebie nawzajem w miłości

Dzień 3: Więź pokoju

Dzień 4: Wezwani do jednej nadziei

Dzień 5: Jedna wiara, jeden chrzest

Dzień 6: Jeden Bóg i Ojciec

Dzień 7: Boży dar udzielony podczas Chrztu

Dzień 8: Wzrastanie w Chrystusie

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan poprzedzony jest Dniem Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce (17 stycznia), a kończy się w przeddzień Dnia Islamu w Kościele katolickim w Polsce (26 stycznia).

Bogactwo i dar wiary Kościoła

W naszym najbliższym środowisku nie mamy może zbyt wiele okazji do spotkania z chrześcijanami innych denominacji. Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest jednak dla nas przypomnieniem, że dla katolika dialog między chrześcijanami jest szczególną przestrzenią świadectwa. Nie chodzi w nim jedynie o spory doktrynalne czy porównywanie form pobożności, a przede wszystkim o dzielenie się doświadczeniem wiary przeżywanej w Kościele. W świetle pełnym podziałów samo spokojne bycie razem, modlitwa i wzajemny szacunek stają się znakiem, że Ewangelia wciąż ma moc jednoczyć. Właśnie w takim duchu warto zapytać, co jako katolicy możemy ofiarować chrześcijanom innych obrządków.

Jednym z najcenniejszych darów jest doświadczenie ciągłości wiary. Kościół katolicki przechowuje pamięć apostolską, w której Pismo Święte jest czytane w świetle Tradycji i życia wspólnoty. Dzięki temu wiara nie jest jedynie osobistym przekonaniem, lecz drogą przekazywaną z pokolenia na pokolenie. Dla wielu chrześcijan może to być umocnienie w przekonaniu, że Bóg prowadzi swój Kościół nieprzerwanie w historii. Szczególnym bogactwem katolicyzmu jest sakramentalne spojrzenie na rzeczywistość. W sakramentach dostrzegamy Boga, który wchodzi w ludzki świat poprzez proste i

dostępne znaki. Eucharystia ukazuje bliskość Chrystusa obecnego pośród swojego ludu, a sakrament pojednania przypomina, że miłosierdzie Boga ma konkretny kształt i dotyka ludzkich ran. Takie spojrzenie uczy widzieć całe życie jako przestrzeń działania łaski. Ważnym darem jest także duchowość ukształtowana przez modlitwę Kościoła. Rytm roku liturgicznego, modlitwa psalmami, liturgia godzin oraz chwile ciszy i adoracji uczą cierpliwego trwania przed Bogiem. Ta forma modlitwy pomaga wzrastać w wierze niezależnie od emocji i nastrojów, pokazując, że relacja z Bogiem opiera się na wierności i zaufaniu. Kościół katolicki może być również znakiem jedności w różnorodności. W jego wnętrzu istnieją różne obrządki, tradycje i duchowości, które zachowując swoją odrębność, pozostają w jednej wierze. Taka jedność nie jest jednolitością, lecz wspólnotą opartą na Chrystusie. W dialogu między chrześcijanami jest to czytelne świadectwo, że różnice nie muszą prowadzić do rozłamu.

Szczególnym darem, nawet jeśli może on rodzić on uczucia niepokoju np. u protestantów, jest kult Maryi i świętych. Kościół katolicki ukazuje Maryję jako Tę, która najpełniej odpowiedziała na Boże wezwanie i całkowicie zaufała Bogu. Jej obecność w życiu Kościoła nie odwraca uwagi od Chrystusa, lecz prowadzi do Niego. Podobnie święci są świadkami tego, że Ewangelia może być realnie przeżywana w różnych czasach i okolicznościach. Ich życie przypomina, że świętość nie jest ideałem nieosiągalnym, lecz drogą otwartą dla każdego. Z kultem świętych łączy się także doświadczenie wspólnoty przekraczającej granice czasu. Wiara w obcowanie świętych uczy, że Kościół to nie tylko wspólnota żyjących tu i teraz, ale także tych, którzy osiągnęli już pełnię życia w Bogu oraz pokutującymi w czyśćcu. Taka perspektywa daje nadzieję i pomaga przeżywać codzienność z myślą o wieczności.

Nie mniej istotna jest postawa pokory i gotowości do dialogu. Katolik spotykający chrześcijan innych obrządków jest zaproszony do słuchania i do uznania dobra obecnego w ich tradycjach. Taka postawa nie osłabia własnej tożsamości, lecz ją oczyszcza i pogłębia. Wyznając, że Kościół katolicki posiada pełnię środków zbawienia i łaski, możemy je lepiej zrozumieć i przyjąć. Każdy chrześcijanin jest uczniem, który wciąż uczy się wierności Ewangelii. Najbardziej przekonującym darem pozostaje jednak świadectwo codziennego życia. Wierność w małych sprawach, zdolność do przebaczenia, cierpliwość w trudnościach oraz spokojna radość płynąca z wiary mówią o Chrystusie więcej niż najpiękniejsze słowa. Gdy katolik żyje Ewangelią w rodzinie, pracy i parafii, staje się znakiem jedności, o którą modlił się sam Chrystus. To właśnie w takim stylu życia Kościół może ofiarować innym chrześcijanom swoje najgłębsze bogactwo: doświadczenie wiary przeżywanej we wspólnocie, zakorzenionej w historii, sakramentach i modlitwie, a jednocześnie otwartej na dialog i wzajemny szacunek. Jeśli to doświadczenie jest przekazywane z miłością i pokorą, staje się zaproszeniem do wspólnego podążania ku Temu, który jest źródłem wszelkiej jedności.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE – II NIEDZIELA ZWYKŁA

1. Dziś (18 I) rozpoczyna się **Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan**. Pamiętajmy o modlitwie w tej bardzo ważnej intencji dla Kościoła. Za udział w nabożeństwie z modlitwami o jedność Kościoła w tym czasie, można zyskać odpust zupełny.
2. Jutro (19 I) dzień liturgicznego wspomnienia św. Józefa Sebastiana Pelczara, modlimy się w intencji naszej archidiecezji.

3. Za tydzień, w całym Kościele, będziemy obchodzić **Niedzielę Słowa Bożego** oraz zakończenie **Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan**.
4. W tym tygodniu zapraszamy na spotkania formacyjne, które rozpoczynają się udziałem w Mszy św. o godz. 18.00:
 - w PONIEDZIAŁEK – wszystkich **ministrantów**;
 - w PIĄTEK – **grupę biblijną** oraz **dzieci i młodzież** na cotygodniowe spotkanie **OAZY**.
5. W minionym tygodniu odbyły się pogrzeby: **śp. Marii Kut** i **śp. Zygmunta Szczechowicza**. Powierzmy dusze tych zmarłych Miłosiernemu Panu Bogu.

INTENCJE MSZY ŚW. 19/01/2026 - 25/01/2026

19/01/2026 Poniedziałek

06:30 Za śp. **MARIĘ Gniewek** (od męża i dzieci z rodzinami)
18:00 Za śp. **GRZEGORZA Karkowskiego** w 32 rocznicę śmierci
18:00 Za śp. **MICHAŁA** (greg)

20/01/2026 Wtorek

06:30 Za śp. **MARIĘ Gniewek** (od Beaty Marut z rodziną)
18:00 Za śp. **MICHAŁA** (greg)
18:00 Za śp. **BERNARDA Gdulę** w 5 rocznicę śmierci

21/01/2026 Środa

06:30 Za śp. **MARIĘ Gniewek** (od brata Stanisława z żoną i rodziną)
18:00 Za śp. **MICHAŁA** (greg) **18:00** Za śp. **JADWIGĘ Bal**

22/01/2026 Czwartek

06:30 Za śp. **BARBARĘ**
18:00 Za śp. **MICHAŁA** (greg)
18:00 W int. składanych do św. Jana Pawła II, św. Antoniego i św. Faustyny

23/01/2026 Piątek

06:30 Za śp. **MARIĘ Gniewek** (od uczestników pogrzebu)
06:30 Za śp. **BARBARĘ**
18:00 Za śp. **MICHAŁA** (greg)

24/01/2026 Sobota

06:30 Za śp. **HELENĘ Burbeło** (od syna Piotra z żoną i dziećmi)
18:00 Za śp. **MICHAŁA** (greg) **18:00** Za śp. **ROBERTA**

25/01/2026 III Niedziela Zwykła

08:00 Za śp. **LESŁAWA** w 5 rocznicę śmierci **10:00** Za Parafian
11:30 Dziękczynna za wszystkie otrzymane łaski z prośbą o dalszą opiekę
Bożą dla całej rodziny **16:00** Za śp. **MICHAŁA** (greg)

